

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche i R. Sauer, pełnomocnicy, wspierani przez C. von Donata i G. Quardt, adwokatów)

Przedmiot

Żądanie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2013) 4424 final z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie wszczęcia określonego w art. 108 ust. 2 TFUE postępowania w przedmiocie środków wdrożonych przez Republikę Federalną Niemiec w formie wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz odbiorców energochłonnych [pomoc państwa SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)].

Sentencja

- 1) *Postępowanie w sprawie zostaje umorzone.*
- 2) *Nie ma potrzeby orzekania w sprawie wniosku o dopuszczenie Urzędu Nadzoru EFTA do sprawy w charakterze interwenienta.*
- 3) *Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, Cabot GmbH, CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dow Olefinverbund GmbH, Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dralon GmbH, Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG, Hahl Filaments GmbH, ISP Marl GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG, Trevira GmbH, Wacker Chemie AG i Westfalen Industriegase GmbH pokrywają koszty własne, a także poniesione przez Komisję Europejską.*
- 4) *Urząd Nadzoru EFTA pokrywa własne koszty.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 9 czerwca 2015 r. – Vinnolit/Komisja

(Sprawa T-318/14) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Środki przyjęte przez Niemcy na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz odbiorców energochłonnych — Decyzja o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE — Wydanie ostatecznej decyzji już po wniesieniu skargi — Umorzenie postępowania)

(2015/C 294/82)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Niemcy) (przedstawiciel: M. Geipel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche i R. Sauer, pełnomocnicy, wspierani przez H. Wollmanna, adwokata)

Przedmiot

Żądanie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2013) 4424 final z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie wszczęcia określonego w art. 108 ust. 2 TFUE postępowania w przedmiocie środków wdrożonych przez Republikę Federalną Niemiec w formie wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz odbiorców energochłonnych [pomoc państwa SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)].

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie zostaje umorzone.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w sprawie wniosku o dopuszczenie Urzędu Nadzoru EFTA do sprawy w charakterze interwenienta.
- 3) Vinnolit GmbH & Co. KG pokrywa koszty własne, a także poniesione przez Komisję Europejską.
- 4) Urząd Nadzoru EFTA pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2015 r. – Brinkmann (Steel Trading) a.o./Komisja**(Sprawa T-161/15)**

(2015/C 294/83)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Brinkmann (Steel Trading) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo); Dalmar investments Ltd (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze); Darlows Consultants Ltd (Nassau, Bahamy); Forestborne Ltd (Tortola); International Corporate Management Company SA (Luksemburg, Luksemburg); Kraxis Investments Ltd (Nikozja, Cypr); Magnamox Management Ltd (Nikozja); Megamatic Technologies Ltd (Nikozja); Windward Yachting Ltd (Sliema, Malta); Chupit Ltd (Nikozja); Coburg Investments (Overseas) Ltd (Nikozja); First Trade International Ltd (Tortola); Fitinvest Ltd (Limassol, Cypr); Halman Consultants (Overseas) Ltd (Tortola); Limtan Investments Ltd (Larnaka, Cypr); Minnesota Trading Ltd (Nikozja); Protoconsult Ltd (Nikozja); Transcoal Trading Ltd (Nikozja); iVeft Management Ltd (Nikozja) (przedstawiciel: R. Nowinski, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Unii Europejskiej naprawienia szkody poniesionej przez skarżących w wyniku wydania i zastosowania protokołu ustaleń dotyczącego szczegółowych warunków w zakresie polityki gospodarczej, kwotami określonymi w skardze lub kwotami, które Trybunał uzna za należne skarżącym
- nakazanie Unii Europejskiej zapłaty kosztów poniesionych w związku z wniesieniem niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 21 ust. 2 Karty praw podstawowych ze względu na bezprawność działań Komisji i EBC dyskryminujących Cypr i w konsekwencji deponentów banków cypryjskich.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja i EBC działały bezprawnie ze względu na naruszenie przysługującego deponentom prawa do ochrony własności zagwarantowanego w Karcie praw podstawowych, oraz